

Η Ανάσταση του Κυρίου στο Ρέντφερν του Σύδνεϋ

Σε κλίμα θρησκευτικής κατάνυξης εορτάστηκε η Ανάσταση του Κυρίου, η «εορτή των εορτών» για τη Χριστιανισμύνη, στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας.

Στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Ρέντφερν του Σύδνεϋ, η Ακολουθία της Αναστάσεως και η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία τελέστηκαν, κεκλεισμένων των θυρών, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου.

Χιλιάδες ήταν οι ευσεβείς πιστοί, που παρακολουθούσαν τα τελούμενα μέσω του διαδικτύου, προσμένοντας το χαρμόσυνο και συγκλονιστικό μήνυμα της Αναστάσεως του Κυρίου, της θριαμβευτικής νίκης της ζωής επί του θανάτου. Η συγκίνηση, όπως ήταν φυσικό, κορυφώθηκε στο άκουσμα του απολυ-

τίκιου της Αναστάσεως: «Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἡρισάμενος».

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, αναγνώστηκε το Αναστάσιμο Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου κ.κ. Μακαρίου, στα ελληνικά και στα αγγλικά, από τον π. Νικόλαο Μποζίκη και από τον π. Παναγιώτη Μαυρομάτη αντίστοιχα.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος απύθνε τον αναστάσιμο χαιρετισμό «Χριστός Ανέστη» και ευχήθηκε χρόνια πολλά σε όλους. «Και του χρόνου να αξιωθούμε να εορτάσουμε το Πάσχα», συμπλήρωσε, «αλλά όλοι μαζί και μέσα στις εκκλησίες μας».

Το Αναστάσιμο Μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Μακαρίου

ΜΑΚΑΡΙΟΣ

ελέω Θεού, Αρχιεπίσκοπος της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, υπέρτιμος και Έξαρχος πάσης Ωκεανίας, τοις Θεοφιλεστάτοις Επισκόποις, τῷ ευαγεί κλήρω, ταις μοναστικαῖς ἀδελφότησι, τοις Προέδροις τῶν ἐντίμων Διοικητικῶν Συμβουλίων και Φιλοπτώχων Αδελφοτήτων, τοις διδάσκουσι και τοις διδασκομένοις ἐν τοις Σχολείοις, τοις εργαζομένοις ἐν τοις φιλανθρωπικοῖς καθιδρύμασι και παντί τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι τῆς ἐν Αυστραλία Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάρις εἶη και εἰρήνη παρά τοῦ ἐνδόξου Ἀναστάντος Σωτήρος Χριστοῦ.

Τιμώτατοι Ἀδελφοί συνεπίσκοποι και ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μάς ἀξίωσε ἐφέτος να εορτάσουμε τὸ Πάσχα με ἕναν τελείως διαφορετικό τρόπο, που δεν παραπέμπει σ' αὐτό που εμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ονομάζουμε «παραδοσιακόν Πάσχα». Ἡ πανδημία που ἐνέσκηψε πάνω ἀπὸ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, δημιούργησε νέες καταστάσεις και νέα δεδομένα, τα οποία μάς χώρισαν σωματικά ἀπὸ τὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας και μάς ἀπομάκρυναν ἀπὸ τὴν Θεία Κοινωνία. Βρεθήκαμε ξαφνικά ὅλοι μάς ἐκτός «τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ» και «ἐκ τοῦ μακρόθεν» προσπαθήσαμε να βιώσουμε τα μεγαλύτερα γεγονότα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐτσι ἐπέτρεψε ὁ Θεός για τοὺς λόγους που ὁ ἴδιος γνωρίζει. Τον δοξάζουμε και τον ευγνωμονούμε, διότι γνωρίζουμε ὅτι, ἀκόμη και μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴ δοκιμασία, οπωσδήποτε θα προέλθει κάποιο καλὸ για τὴ σωτηρία μάς. Πιστεύω ὅτι ἕνα ἀπὸ τα μεγάλα μαθήματα που διδαχθήκαμε αὐτὸν καιρὸ εἶναι ὅτι τελικῶς δεν πρέπει να χάνουμε τὴ ζωντανή και καθημερινή ἐπικοινωνία με τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Εἴτε εἴμαστε ἐντὸς τοῦ ναοῦ εἴτε εἴμαστε ἐκτός. Πολλές φορές ἐκλαμβάνουμε τὴν πνευματικὴ ζωὴ σαν μια κατάσταση που θα μπορούσαμε να τὴ ζήσουμε μέσα στον χώρο τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ ἀπομονωμένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Αὐτὴ ἡ σκέψη εἶναι βολική και ἐπαναπαύει τὴ συνείδησή μάς, κυρίως ὅταν ἔχουμε βγάλει τὸν πλησίον ἀπὸ τὴ ζωὴ μάς, ἀλλὰ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μάς διδάσκει τὴν κοινωνία τοῦ οὐρανοῦ και τῆς γῆς, τὴ σχέση τῶν ζώντων μετὰ τῶν τεθνεῶτων, τὴν ἐνότητα ὅλων τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὸν Χριστό. Ἡ δε φεινὴ Ἀνάσταση ἔχει αὐτὴ τὴ μεγάλη πρόκληση για ὅλους μάς. Τὴ ζήσαμε ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὸν χώρο τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ, θέλω να πιστεύω, ὄχι ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ πλησίον. Ἡ πανδημία, τελικά, ἐκλείσει τὴς Ἐκκλησίες μάς, μάς στερῆσε ἀπὸ τὴ Θεία Κοινωνία, ἀλλὰ μάς ἔνωσε ὅλους στο ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σαν μια μεγάλη οἰκογένεια και μάς δίδαξε κάτι που ἐδῶ και πολλά χρόνια εἶχαμε ξεχάσει: τὴν οἰκογενειακὴ προσευχή. Ἡ πανδημία, τελικά, μάς βοήθησε να καταλάβουμε ὅτι ἡ ἀγάπη δεν εἶναι ἕνα ἀπλὸ συναίσθημα. Στὴν πραγματικότητα εἶναι ἕνας τρόπος να ὑπάρχουμε στον κόσμο.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Χρόνια πολλά, φωτοφόρα, χαρούμενα και ἀναστάσιμα.

Ὁ Αρχιεπίσκοπός σας
† Ὁ Αυστραλίας Μακάριος